

Jeg mener derfor, at naar vi i denne Lønningslov have søgt at gennemføre, at Kontorerne ere aabne mindst 5 Timer daglig paa en Tid, hvor det er Publikum bekvemt at komme der, og at Kontorerne da ere saaledes betjente, at der kan gives enhver Oplysning, som Publikum maatte ønske, er der gjort, hvad der fra Lovgivningsmagtens Side kan gøres for at faa den rigtige Gænge i disse Ting.

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) havde nogle Ønsker om, at man ved denne Lejlighed kunde komme til at tage forskellige andre Embedsmænds Lønningsforhold op til Behandling. Han nævnte saaledes de militære Embedsmænd fra Kaptajner og opefter, endvidere Overrettens Embedsmænd og nogle Embedsmænd og Funktionærer ved Krudtværket. Det ærede Medlem vil dog vistnok være enig med mig i, at paa denne Lov lader det sig ikke gøre at tage disse Embedsmænd med, alene af den Grund, at samtlige de Embedsmænd, han nævnte, sortere under andre Ministerier end Finansministeriet. Det bliver andre Ministres Sag at forelægge Lovforslag derom. At sammenblende dem med de her anførte Embedsmænd kan ikke lade sig gøre.

Jeg forstod det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) saaledes, at de Henstillinger, han gjorde, væsentlig vilde komme til at dreje sig om Funktionærer fra Post- og Telegrafvæsenet, der gaa ind i Revisionsdepartementet, og jeg skal være villig til at tage dette Forhold under Overvejelse sammen med Udvalget.

Ingvard Jensen: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil gøre. Det er naturligvis glædeligt, at Embedsmændene og Funktionærerne saavel i de her omtalte Virksomheder som andre Steder ere saaledes lønnede, at den væsentligste Del af deres Tid kan anvendes til Udførelse af den for dem bestemte Gøring, og der er ingen Tvivl om, at der, saaledes som Forholdene have udviklet sig, er Trang til en Forbedring af Lønningsforholdene oppe i Ministerialbygningen. I denne Forbindelse skal jeg henstille ikke alene til den højtærede Finansminister, men ogsaa til de andre Ministre, at det, at disse Bestemmelser angaaende Arbejdstiden i Ministerierne ere knyttede til dette Forslag, om muligt maatte give Anledning til, at Ekspeditionerne deroppe bleve noget hurtigere, end de nu i mange Tilfælde ere. Det er ikke saa sjældent, at Spørgsmaal,

som trænge til en hurtig Afgørelse, nu ikke blive hurtigt afgjorte. Det kan naturligvis ligge i, at Ministeriernes Embedsmænd ere saa stærkt optagne, at de have vanskeligt ved at udføre deres Hverv, men det kan naturligvis ogsaa ligge i, at Administrationsforholdene ere saa indviklede, saa gammeldags, om jeg maa bruge dette Udtryk, at Afgørelsen af vigtige Spørgsmaal forsinkes af denne Grund. Jeg vil altsaa henstille til de højtærede Ministre at sørge for, at Afgørelserne træffes saa hurtigt som muligt, saa at de Ulemper, som nu ikke saa sjældent ere forbundne med disse Forsinkelser, efterhaanden fjernes, og at Kravene i saa Henseende fyldigere og bedre end hidtil maa blive tilfredsstillede. Jeg haaber, at Gennemførelsen af dette Lovforslag i nogen Maade kan blive medvirkende dertil.

Parkov: Jeg skal i Anledning af det af den højtærede Finansminister fremførte tillade mig at udtale, at jeg har været fuldkommen paa det rene med, at de af mig nævnte Embedsmænd ikke kunne komme med paa dette Lovforslag. Naar vi nu imidlertid ere ved at give bedre Lønninger ogsaa oppe i Ministerierne, og det paa den Vis kommer til at ende med, at det kun er enkelte Klasser af Embedsmænd, nemlig Officererne i Hær og Flaade fra Kaptajn og opefter og forskellige Dommere, som ikke have modtaget nogen Lønningsforbedring, blive Kravene mere og mere paatrængende om, at ogsaa disse Embedsmænd maa komme i Betragtning. Jeg har ikke tænkt mig, at det skulde komme frem paa dette Lovforslag, men jeg haaber, at det paa anden Vis vil komme frem.

Poul Christensen: Jeg skal gerne give den højtærede Finansminister Ret i hans Udtalelse, at Arbejdet i Ministerierne bliver gjort baade energisk og godt. Jeg kommer derved noget i Modstrid med det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen), der, synes det mig, insinuerede, at det gik langsomt og trevent for sig. Det tror jeg ikke, det gør; jeg maa sige, at jeg har altid mødt den største Elskværdighed deroppe og har altid faaet det Indtryk, at naar man kom der mellem Kl. 12 og 4, forefandt man Embedsmænd, der vare i travl Virksomhed. Men det var heller ikke det, jeg sigtede til, da jeg første Gang havde Ordet. Det var det store Udenomsarbejde, som jeg ved, at i alt Fald i gamle Dage ådskillige